

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): Michaela Koubková

Název práce: Sebestigmatizace a stigmatizace ve středoškolském prostředí očima duševně nemocných

Oponoval (*u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě*):
Mgr. Alena Glajchová, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (*uvedte, do jaké míry byl naplněn*):

Autorka v úvodu práce uvádí, že jejím cílem je „popsat, jak interpretují svoji zkušenost s duševní nemocí participantí, kteří se s ní potýkali v době studia na střední škole a podstoupili v rámci léčby hospitalizaci“ (s. 2). Skrze danou zkušenost se autorka pokouší zjistit, jaké je/bylo prožívání jedinců a zda zakoušeli stigmatizaci v době středoškolského studia. Autorka tento stanovený cíl naplnila.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Autorka se v teoretické části práce zaměřuje na duševní nemoc, stigma a roli totální instituce či médií. Teoretické ukotvení je vhodně zvoleno, ovšem značně roztrženo (viz komentář níže). Po obsahové stránce je teoretická část spíše velmi stručná a otázkou je, jak jsou dílčí kapitoly přínosné s ohledem na stanovený cíl. Po metodologické části autorka představuje participantky, opět velmi stručně a značně nepřehledně. Zajímavé by bylo například uvést i způsob, jakým byla konkrétní participantka kontaktována a jak probíhaly rozhovory (byly participantky otevřené k tématu?). Vlastní práce představuje zjištění, která jsou členěna dle témat, resp. fází, která korespondují s průběhem nemoci a prožíváním v době studia.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Jazykovému projevu práce „škodí“ dlouhá souvětí, které mnohdy „odbíhají“ k jiné argumentaci. Citační norma je dodržována. Členění kapitol teoretické části není příliš přehledné, v empirické části již ano.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Za slabou stránku považuji strukturu teoretické části. Vysvětlení jednotlivých konceptů je určitě vhodné zvoleno. Ovšem v části „Duševní nemoc“ (s. 3) se dočítáme spíše o sociologickém pojetí nemoci obecně a co se týče adolescentů, tato část spíše zahrnuje vysvětlení volby výzkumného vzorku, jehož součástí jsou právě jedinci v adolescentním věku. Dále se „střípkovitě“ dočítáme o totální instituci a o obrazu duševní nemoci v médiích. Povaha totální instituce se ale prolíná již v teorii na straně 6, kde autorka cituje Goffmana a možné dopady pobytu v totální instituci na život jedinců. Rovněž „Role stigmatizujícího jazyka“ (s. 9) by se hodila provázat s částí týkající se médií, neboť média se podílejí na reprodukci stereotypů a postojů, které si osvojujeme. Role médií však může mít i pozitivní efekt, například ve formě osvěty a destigmatizace, což autorka neopomíná. Práci by rovněž zkvalitnila rešerše studií věnující se stejnému tématu, tj. duševnímu onemocnění mladistvých.

Za silnou stránku považuji řadu zajímavých zjištění z realizovaných rozhovorů. Výpovědi participantek například odhalují, že pobyt v totální instituci může být vnímán i pozitivně, jako „domov“, do určité míry jako útočiště, kde participantky byly mezi „svými“, se stejnou zkušeností. To však zároveň vypovídá o silné stigmatizaci ve vnějším světě, před kterým se participantky zjevně snažily ukrýt. Zajímavá jsou i zjištění týkající se medikace a dopadu na každodennost jedinců. Vyloučení z kolektivu vrstevníků či okolí může být způsobeno tudíž nejen stigmatem duševně nemocné/ho, ale může být zároveň podpořeno internalizovaným stigmatem (kdy jedinec očekává odmítnutí a tak se straní), či právě užíváním léků, které zásadně dopadají na prožívání a interakční rovinu. Neméně je zajímavá i role třídního učitele/ky či nadřazenost fyzické nemoci, kterou participantky ve svých zkušenostech s reakcemi blízkého okolí pociťovaly.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

- 1) Role médií je v analytické části velmi stručná a lze usuzovat, že média podporují diskriminaci a stigmatizaci duševně nemocných. Vztahovaly se ale participantky k médiím i v jiném smyslu, například jako k prostředku, kde hledaly „únik“ před okolním světem či jako informační zdroj?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):
Velmi dobře.

Datum:

Podpis: